को प्रुष्कि स्त्री कोटोः प्रकामिय प्रकामसाः ङीए। प्रिन्न-पस्त्रीम् (चाक्रलिया) ग्रब्स्ट्राः

क्रोष्ट्रफल पु॰ कोटोः वियं फलमस्य । इक्षुदीवन्ते राजनि॰ क्रोष्ट्रितिया स्त्री कोट्टना विद्या प्राप्ता प्रध्याकारेण शत॰। प्रश्चिप क्षीम् (चाक्किया) स्थमरः। (विराजकाञि) श्वे भरतः।

क्रोष्टे च् प्र क्राष्ट्रः विय रत्तुः प्रगे । ये तेची राजनि क्रोष्ट्री स्ती कोट् जातिस्ती कोष्ट्रस्त स्वत्तत्वात् डीप्। रेश्ट्रगावजातिस्तियाम् तत्प्रियत्वात् रखेतमूमिक्षण्याखे

चमरः । श्रुवण्यिदार्थां श्रुवाष्ट्रस्याम् च मेदि॰ क्री खु पुंद्वी वाद + वार्षे प्रचा व्यम्। (की चवक) बक्र भेटे स्तियाम् अणनत्यात् डीप्। "निशस्य रदतीं कौञ्चीम्" रामा॰ बा॰ २ छा । स्तियां टाप् इति वदन् भरति चन्यः । खजादिए क्र इच्छिन पाठात् तदप्रहत्तेः। २ हिम-वतः पौले पर्वातभेदे "वतुर्विक्रष्य व्यक्तवाचान् श्रोते महागिरी । विभेद स (कार्त्ति वेवः) गरैः ग्रैलं क्रीञ्च हिमवतः स्तरम्'' भा॰ य॰ २२४ घ० । तस्य हिमवत्पी-व्रत्वे प्रिम्तानानिमायेण सतलोतिः । तस व्रिमयत्प-त्रमेनाकप्ताल इरिवं १८च उक्तं यथा "एतेषां मानमी बन्दा मेना नाम मङ्गागिरेः । पत्नी जिमनतः श्रोषा यसां मैनाक एचाते । मैनाकस स्तः श्रीमान् कौञ्चोनाम महागिरिः । पव्यतिपवरः पती नानारत-समन्तितः"। १द्दीपभेदे अअसरभेदे । अती श्चे (दीपे) क्री श्ची इतोदैत्यः क्रीञ्चादी हेमकन्दरे । स्कन्देन युद्वा छचिरं चित्रमायी सुमायिना। स गैनसास दैत्यस खातियते प कम्पं या। केत्रतामगमत्त्रय माम्ता क्रीश्वः स उच्यते' स्टगेन्द्रचंहिता। कौश्वदैत्यय मयदानवप्तः यथाह इरि॰ ४७ य॰ "मयो दर्भ मायावी दानवान्दिवि दानवः। स पिखाजानविन्तां गर्छ मैं बाह हासिनीस्। पाद-योत्करकूरायां कन्दराकीर्णकाननाम् सिंहव्यावण्या-की थां नदलीं दैत्ययूषमैः । रेचार्चगगणाकी थां पवना घूर्णितहुमास्। निर्मातां खेन पुच्चे य कौञ्चेन दिवि काम-गाम्। प्रथितां पार्व्यतीं मायां सक्जे स समन्ततः"। "ध-ण्सुख चरितिधव च्रयमाणकौञ्चवनिताप्रसापम्, काद॰ प्कररीखने राजनि॰। ६ चहेतां ध्वजभेदे ७ राज्यसमेदे च पु॰ह्रेमः। क्रीश्वदीपस्थानश्च"म्मेरर्द्रं चार्षिन्धोर्दकस्य जम्बुद्दीपं प्राच्छराचार्यावर्याः । खर्डे उत्यक्तिन् द्दीपप-टक्स साम्ये चारचीराद्यम्बुधीनां निवेगः" द्राय पक्रमे

जम्ब दीपस्क्षा। "गार्कततः गालुस्समत कौर्य कौर्य च गोमेदंकपुष्करे च। इयो द्योरनर सेक मेकं समुद्रयो-भीवस्दा इरिन' सि॰शि॰ एक्सम्। त'इटितः विष्णुप॰ "हतोदच समुद्रोवै कौञ्चद्दीपेन संहतः। कौञ्चद्दीपो महा-भाग । जूयताञ्चापरो सङ्गत् । कुश्रदीपस्य विस्ताराट् दिगुणो यस्य विस्तरः। कृष्टीदिमे द्युतिमतः प्रताः सप्त महात्मनः। तद्मामानि च वर्षाणि तेषाञ्चक् महीपतिः । तुशको मन्द्गदीकाः पीवरीऽयान्धकारकः। सनिय दुन्द्भियौव सप्रैते तत्रुता सने !। तलापि देव-गन्वर्व पेविताः सुमनीरमाः । वर्षाचला मङ्गनुद्धे ! तेयां नामानि से प्रत्या। की श्वव वामनशैव हतीयशान्य-कारकः। चतुर्थोद्दरशैलय खमामिर्माषयन्भः। देवाहत् पञ्चमश्रीव तथान्यः पुराङ्रीकवान् । दुन्द्भिय महाक्रौञ्ची दिगुणस्ते परस्परम् । दीपा दीपेष ये गैनः यथा दीपानि ते तथा। वर्षे खेतेषु रस्येषु वर्षभैजवरेषु च। नियसन्ति निरातद्वाः यह देवगर्यैः प्रजाः। पुष्कराः पुष्कता धन्यास्तिष्याख्याय महासने ! । बाह्मणाः चित्रया बैक्या सूद्राचातुक्रमोदिताः। तैस्तल नद्यो भैलेय ! या पीयने प्रमुख ताः । सप्त प्रधाना शतगस्तथान्याः जुद निम्बगाः। गौरी क्षसदती चैव सन्या राह्मिमेनोजवा। ख्यातिच पुरु रीका च सप्तैता वर्षनिकागाः। तलापि वर्षीर्भगवान् पुल्करादीर्जनाईनः। योगी सदस्बरूपस्त र ज्यते यत्तसस्तिभौ । नी श्वदीपः सस्ट्रेण दिभग्छोदनेन च। ग्राष्टतः सर्वतः नौञ्चदीपत्रत्येन मानतः। दिधमग्डोदकशापि शाकदीपेन संदतः। कौञ्चदीपस विस्ताराट्धिगुणेन महामते !"। "तथा विहः कौञ्चद्वीपो हिगु खः , खमानेन चीरोहेन परित उपक्तु प्रः। इतो यथा कुमहीपो हतोदेन। यसिन् कौञ्चो नाम पर्वतराजोही-पनामनिर्वर्त्तक यांस्ते। योऽवी गुहपहरणोनाधित-खकुझोऽपि चीरोट्रेनाभिषिच्यमानी भगवता वर्षोना-भिगुप्तोविभयो वभूव। तिथासिप प्रैयव्रतो एतएछ ना-माधिपतिः खे दीपे वर्षाण सप्त विभन्य तेषु प्रवनाम-सु. सप्त रिक्षादान् वर्पपासिवेद्य स्वयं भगवतः परमक-ल्याणयश्व चात्मभूतस्य हरेयरणारविन्द्सपनगाम। व्यासीमध्रहो मेघष्टकः सुधामा भ्याजिको स्रोहितायी वनस्पतिरिति द्रतप्रहस्ताः। तेषां वर्षागरयः सप्त सप्तेव नदायाभिख्याताः। गुलो वर्षमानो भोजन उपयक्तिणो नन्दोनन्दनः सर्वतोमद्र द्रात । सभया